

40 godina glazbenog života u župi sv. Obitelji u Zagrebu

Ove godine je župa Sv. Obitelji proslavila dvostruki jubilej: 40. obljetnicu svog postojanja i 40. obljetnicu svećeništva sadašnjeg župnika preč. gosp. Marijana Mihelčića. Budući da je glazbeni život u toj župi od osnutka pa do danas bio vrlo bujan, zavrđuje pažnju da se ovim recima sažeto prikaže.

Župa je prema dekretu nastala 22. IV. 1937.¹ Organizator i prvi župnik bio je vlč. g. Petar Kovačić. Osnutkom župe odmah je osnovano i Hrvatsko pjevačko društvo »Dubravka« koje je bilo u sastavu tadašnjeg Hrvatskog pjevačkog saveza. Predsjednik mu je bio župnik P. Kovačić, a dirigenti renomirani glazbenici: Požgaj, Kopitović, Šafranek i dr. Gajili su crkvenu (liturgijsku) i svjetovnu glazbu s repertoarom naših i stranih skladatelja. Pjevali su redovito pod svećanim nedjeljnim i blagdanskim misama. Istovremeno je za pučko pjevanje postojao i zbor »Kruničarki« koji je sudjelovao kod drugih misa, blagoslova i ostalih pobožnosti. Pjevale su uglavnom pučke popjevke iz »Hrvatskog crkvenog kantuala«. Voditeljica im je ispočetka bila č.s. Sebastijana (dominikanka), a 1940. preuzima ih tadašnji kapelan i kateheta M. Mihelčić. Pod ranim misama pjevao je zbor iz Doma naučnika (Šegrtski dom) što ga je vodio Slavko Modrijan, a pod dječjom misom nastupao je veliki dječji zbor od oko 400 pjevača kojim je ravnao M. Mihelčić. Taj je zbor uz ostala dva puta izveo vrlo zapaženo duhovno razmatranje »Život Isusa Krista u riječi i pjesmi« (tekst: Rudolf Kadlec), te u franjevačkoj dvorani na Kaptolu malu dječju operu »Šumska kraljica«. Manji dječji zbor je sudjelovao i u izvedbi oratorija »Muka Isusova«, također u franjevačkoj dvorani. Osim toga zbor je češće s uspjehom nastupao i u drugim zagrebačkim crkvama.

1945. prestaje raditi »Dubravka«, te sve pjevanje pod liturgijskim činima ostaje na zboru »Kruničarki« iz kojega se ubrzo rađa 3- i 4-glasni ženski zbor što ga organizira i vodi M. Mihelčić. Izvodi pretežno djela tadašnjih živućih domaćih autora (Dugan, Žganec, Kolb, Širola, Ivšić, Kokot, Kozinović, Fosić, Vidaković, Klobučar i dr.), kao i djela njemačkih i talijanskih skladatelja (Griesbacher, Haller, Goller, Mitterer, Refice, Arnaldi itd.). Zbor je također intenzivno gajio i djela klasične polifonije (Palestrina, Lassus, Victoria, Gallus i dr.). Do 1953. izveo je uz ostalo i 9 samostalnih koncerata. U okviru tih koncerata izveden je kod nas po prvi puta u cijelosti Pergolesijev »Stabat Mater« uz pratnju orkestra. Dok u župi nije bilo orgulja, zbor je za veće izvedbe pratio redovito gudački orkestar. U takvom sastavu doživjela su praznovnu mnoga djela naših skladatelja: »II. Staroslavenska misa« A. Vidakovića i velik broj nje-

govih moteta, nekoliko misa A. Klobučara, te niz drugih skladbi. Zbor je često i s uspjehom nastupao i na »Orguljaškim tečajevima« što ih je u Zagrebu organizirao Odbor zagrebačke nadbiskupije za crkvenu glazbu, kao i u mnogim drugim prigodnim manifestacijama. Na pedalnom harmoniju pratili su redovito M. Brajša i A. Klobučar. U kompozicijama za mješoviti zbor ispomagao je povremeno katedralni muški zbor.

Nakon 1953. ženski zbor prerasta u *mješoviti* te djeluje sve do danas, a redovito pjeva kod nedjeljnih i blagdanih svećanih misa. Vrlo bogat i raznolik repertoar sastojao se od misa i moteta pretežno naših skladatelja, zatim djela stranih glazbenika i brojnih skladbi klasične polifonije. Uz redovite nastupe u župi zbor je svake godine održao po dva samostalna koncerta u zagrebačkoj katedrali, nastupao na spomenutim tečajevima za orguljaše, dva puta i na tečajevima za svećenike, te izveo niz koncerata na raznim mjestima u Zagrebu (Sv. Marko, Sv. Katarina, Dječjačko sjemenište) i drugim našim gradovima: Osijek, Koprivnica, Opatija, Rijeka, Trsat itd. Sa zapaženim uspjehom nastupao je i u inozemstvu (Salzburg, Regensburg, Rim i Padova) i to isključivo s djelima hrvatskih skladatelja. Folklorna grupa zbora nastupala je u Zagrebu, Einsiedelnu i na prigodnim priredbama župe. Osim do sada iznesenoga, posebno treba naglasiti činjenicu da se ovaj zbor, iza »Zagrebačke polifonije«, prvi počeo baviti crkvenom glazbom renesanse i baroka. Nadalje, mnoga djela naših glazbenika (Vidaković, Klobučar, Marković, Leščan i dr.) doživjela su u nastupu ovog zbora svoju praznovnu. Također treba istaknuti da je zbor izvodio i opsežnije opuse. Tako je npr. na jednom koncertu u katedrali prvi put kod nas izveden jedan dio iz »Misterija Mise« J. Stahuljaka.² Sve to svjedoči o vrlo intenzivnoj i širokoj aktivnosti zbora. Sada zbor nastupa samo povremeno i to za veće blagdane i pojedine svećanosti.

Veliku moralnu podršku navedenim zborovima konstantno su pružali A. Vidaković, o. G. Đurak, A. Klobučar i dr. No, za ovo bogato i plodonosno širenje zbornog i pučkog liturgijskog pjevanja u župi treba zahvaliti velikoj požrtvovnosti, organizatorskoj sposobnosti i glazbenoj nadarenosti samog župnika preč. gosp. M. Mihelčića koji je, uz naporan rad na župi i unatoč brojnim teškoćama, uspio razviti i ostvariti ovako bujan i primjeran glazbeni život.

Slavljenik, preč. gosp. M. Mihelčić rodio se 18. rujna 1913. u mjestu Sv. Helena, župa Glogovnica. Za svećenika je zaređen 27. lipnja 1937. u Zagrebu. Iza toga obavlja službu kapelana kratko u Voćinu, duže vremena u Bjelovaru, zatim u Maruševcu,

Marijan Mihelčić

odakle 1940. preuzima službu katehete i kapelana u župi Sv. Obitelji u Zagrebu. 1945. postaje župnikom te župe i tu službu savjesno i zdušno obavlja sve do danas.

Glazbeni odgoj počinje sticati najprije u obiteljskom krugu, a zatim ga proširuje u gimnaziji,

gdje već u 3. razredu upoznaje i oduševljava se za cecilijanski pokret. U Dječaćkom sjemeništu i kasnije u bogosloviji u Glazbenom pjevačkom društvu »Vijenac« svira violu. Za vrijeme bogoslovnih nauka uči kod prof. Franje Dugana teoriju glazbe koja je obuhvaćala gotovo sve discipline srednje muzičke škole. U I. god. bogoslovije angažira se kod uređivanja Hrvatskog crkvenog kantuala te preuzima posao korekture. Kroz sve vrijeme studija bio je revni koralista u zagrebačkoj katedrali. Već tada postaje redovnim članom, a kasnije i tajnikom društva »Sv. Cecilije«. Od osnutka Odbora za crkvenu glazbu zagrebačke nadbiskupije bio je stalni i redoviti član odbora, a iza smrti A. Vidakovića postaje mu predsjednikom. Na tim dužnostima mnogo je doprinio pri organiziranju i sprovođenju Tečajeva za orguljaše, kao i kod osnivanja Instituta za crkvenu glazbu. Posebnu sklonost i ljubav za vođenje zbora pokazao je već u 8. razredu gimnazije kada preuzima i vodi zbor. Za vrijeme kapelanske službe u Bjelovaru također dirigira zborom i pučkim pjevanjem. U župi Sv. Obitelji uz školu, rad na župi i u tri zavoda neumorno radi sa zborovima i zauzima se za masovno pučko pjevanje u crkvi. Uspjeh nije izostao. Danas cijela crkva u župi pjeva gotovo sve pučke popijevke, bilo iz Hrvatskog crkvenog kantuala ili popijevke nastale u novije vrijeme, kao i nekoliko pučkih misa.

Čestitajući ovaj dvostruki jubilej želimo da crkveno, liturgijsko pjevanje i dalje raste i cvatne samo u župi Sv. Obitelji, nego i u svim našim crkvama.

BILJEŠKE

¹ Za sve iznesene podatke zahvaljujem preč. g. M. Mihelčiću.

² Djelo je napisano za ustoličenje praškog nadbiskupa i tom prigodom prvi put u cijelosti izvedeno u Pragu 1931.

Ljubomir Galetić